

бр. 5 ст

ИЗВЕСТИЯ

Градска библиотека — тукъ

бр. 5 ст

Годишния абон. на вѣстника е:

За въ България 5 лева; за въ сран-ство 8 лева.

Абонирането става винаги до края на годината.

Неплатени писма не се приематъ.

Ръкописи назадъ не се връщатъ.

ИЗЛИЗА ВЪ ЧЕТВЪРТЪКЪ

Всичко, що се отнася до вѣстника, се испраща въ редакци-
му въ гр. Варна.

РЕДАКТОРЪ: Д. Г. АНЧЕВЪ

Та-са за публикациитѣ:

- 1) За единъ кв. с.м. на 1 стр.: а) за едно обнародване по 10 ст.; б) за двѣ обнародвания по 6 ст.; и за повече по 5 ст.
- 2) За 1 кв. с.м. на другитѣ страници: а) за едно обнародване по 4 ст.; б) за двѣ — по 3 ст. и за повече по 2 1/2 ст.
- 3) За обявления на с.д. пристави се плаща по 1 ст. на дума за обнародване.
- 4) За държавнитѣ обявления се плаща по 3 стотинки на дума.

КЖЩИТЪ на г-жа Кюнслеръ се продаватъ. Едната въ II участъкъ срѣщу общинс. управление № 1232, а друга въ III участъкъ, ул. „Левски“ № 160 близо до Мусалата на два етажа, 4 стаи въ горния етажъ, двѣ долѣ, кухня, пералня, изба, дюгени, малка градина и дворъ.

Споразумение съ притежателката.

1—6

ВЪ ПЕЧАТНИЦАТА
на П. Глушковъ и С-же
ВАРНА.

има за проданъ само
70 екземпляри

отъ ръчника на г. Николаевъ
за чуждитѣ думи употребя-
вани въ Български езикъ.

—Екземпляра отъ 51 коли—

—струва 8 лева.

На г. г. книжаритѣ 25% отстъпъ

Агопъ Г. Х. Гарабедовъ
САРАФИНЪ
купува акции отъ разни дру-
жества.

Варна, 7 Април 1905 г.

Не единъжъ на това сжщото мѣсто сме писали за золумитѣ, вършени отъ грѣц-китѣ разбойнически чети, въоръжавани отъ градското правителство и подържани отъ сѣмитѣ турци, надъ нашитѣ сѣнород-ци въ Македония и Одринско. Не еднажъ ний упреквахме нашитѣ управници въ извънредна, не, прѣстѣпна нехайностъ къмъ повѣдението на грѣцкитѣ поданици и такива български, заемащи общественни служби у насъ. Ний често сме апелирали и къмъ българския народъ и патриотиз-мътъ му, но редко сме бивали чувани. Ний винаги сме казвали че трѣбва да се взематъ мѣрки противъ грѣцизмътъ у насъ, които да бждатъ отъ такова есте-ство, што да почувствуватъ тия, които испращатъ разбойници да тероризиратъ ведно съ турцитѣ нашитѣ братя отъ Рила и Родопитѣ, тогава когато тѣ не разполагатъ съ никакви срѣдства за за-

щита, когато у тѣхъ не е оставено може би и поже за рѣзане лукъ.

Гъркътъ е куражлия само когато види че противника му е добръ свързанъ. Иначе той знае само да бѣга. Ний повтаряхме — потрѣтахме, че трѣбва да се бърза за да не бжде късно, че не трѣбва да криемъ змята въ назвата си. Но пакъ казваме ний не бѣхме чути. А ний имаме възможностъ да сторимъ това. Въ какво ще пострадатъ нашитѣ интереси, ако почнемъ съ гърцитѣ икономическа борба ако натримъ тѣхнитѣ подданици отъ страната, въ която се хранутатъ и шпионствуватъ противъ тая страна и нейнитѣ сѣпародци въ турско? Мислимъ че въ нищо. Кой ще пострада по много ако се забрани на тѣхнитѣ параходи да посѣщаватъ пристанищата ни, при наличи-ността на толкова параходни дружества, отъ които нѣкои сж вече и субсидирани отъ насъ? Кой ще изгуби най много ако изгонимъ тѣхнитѣ подданици отъ насъ и прѣкъснимъ всѣкакви сношения съ офи-циална гърция? Какви жизнени интереси имаме въ гърция, за да се переимонимъ съ единъ коваренъ и подълъ врагъ? Какво ще пострадаме ний, ако си да-

демъ зарекъ да не сѣгчаме въ тѣхнитѣ магазини и дюгени. Като имаме прѣдъ видъ тѣхната вапдащината надъ без защититѣ ни сѣбрата, ний можемъ, трѣбва да извикаме въ насъ си патриотизма и да се опълчимъ противъ тѣхъ, трѣбва да имъ дадемъ да разбератъ че и въ насъ има човѣшко достоинство. Когато тѣ отъ варварски фанатизмъ изгонватъ матроситѣ на нашето параходно дружество отъ магазинитѣ си въ Цирея и не искатъ да имъ продаватъ само азшото сж българи. защо ний, които имаме на разположение си маса магазини на български и други да отиваме съ нашитѣ пари и имъ даваме възможностъ да под-държатъ онова беззастенливо, подло, и коварно учреждение, което се нарича Цариградска патриаршия и разбойничес-китѣ грѣцки чети. Ако ний бихме били въ сѣбѣство съ тѣхъ, тогава не би ста-вало нужда да прибѣгваме до такива мѣрки. защото познаваме куражътъ на гъркътъ; защото тѣ никога не би посѣли да вършатъ зѣвѣства, не, а каквото и било зло надъ нашитѣ сѣнородци. Про-чие ще ли се сѣбѣсимъ? Ще търсимъ ли още змята въ назвата си?

Т. М. Достоевски.

НЕТОЧКА НЕЗВАНОВА.

(повѣсть)

Продължение отъ бр. 12.

— Всичко захвърлихъ, всичко захвърлихъ, повбавилъ той. Тукъ той му казалъ, че въ пос-лѣднѣо врѣме почги билъ достигналъ свър-шенството на цигулката, че Б. макаръ да е единъ изъ първитѣ цигуларни въ града, но той не би струвалъ и за подлога на ботуша му, ако би поискалъ той това.

— Но защо тогава работата се е спрѣла! казалъ очудения Б.: защо си не потърси мѣсто?

— Не си струва! казалъ Ефимовъ, като мах-налъ съ ръка. — Отъ всинца ви тамъ няма има нѣкой да разбира отъ нѣщо! Какво знаете вий? Нищо, ето какво знаете! Нѣкои хороходна да изсвиритѣ въ бала, съ която да поугодите — туй е вашата работа. Хубави цигуларни вий нито сте виждали, нито сте чували. Какво ще ви закачамъ, правете си каквото искате!

Тукъ Ефимовъ отново махналъ съ ръка и се залюлялъ на стола, защото хубаво се билъ напилъ. Подиръ това той почналъ да капа у-тѣхъ Б.; нъ този се отказалъ, взелъ му адреса и го увѣрилъ че на другия день ще отиде при него. Ефимовъ, който билъ вече ситъ насмѣш-ливо поглеждалъ на своя бивши другаръ и вся-

чески се старалъ съ нѣщо да го бодне по сърд-цето. Когато да си излизатъ, той зель богатата пуба на Б. и му я подаль, като по-доленъ на по-горенъ. Когато минавали покрай първата стая, той се спрѣлъ и прѣпоръчалъ Б. на кръчма-ритѣ и публиката, като прѣвъ и единственъ цигуларъ въ столицата. Съ една дума, той билъ извънъ мѣрка каленъ въ тая минута.

На другата сутрина Б. го намѣри на та-вана, гдѣто тогава всички живѣяхме, въ крайна сиромашия, въ една стаичка. Тогава азъ бѣхъ на четири години, и вече двѣ години имаме, отъ какъ майка ми се бѣ умжила за Ефимова. Тя бѣше нещастна жена. Огпърво тя е била гувернантка, бѣше добръ образована, хубава, и заради бѣдността си, тя се омжила за е-динъ старецъ чиновникъ, моя баща. Съ него тя живѣла само година. Когато баща ми ум-рѣлъ скоропостижно, и малкото му наслѣдство било раздѣлено мѣжду наслѣдницитѣ му, майка ми останала само съ мене, съ ничтожна сума пари, които се паднали на нейни дѣла. Да стане пакъ гувернантка, съ малко дѣте въ ръце, е било трудно. Въ това врѣме тя, случайно нѣ-какъ, се срѣцнала съ Ефимова и дѣйствително се влюбила въ него. Тя била ентусиизка, меч-тателка, видѣла въ Ефимова нѣкакъвъ си гений, повѣрвала въ високоумието му и мечтала за блѣ-стяща бждащностъ; въображението я лъстело съ славната участъ да бжде опора, ржковиделка на гениалния човѣкъ, и тя се умжила за него.

Нъ още въ първи мѣсець изчезнали всичкитѣ и мечти и надѣжли и предъ нея останала жал-ката дѣйствителностъ. Ефимовъ, дѣйствително се е оженилъ, може би, затуй, че майка ми е имала нѣкакви си хиляда рубли, но току що се свър-шили, той скръстилъ ръце, и като че да се за-радвавалъ че ще има причина и немедленно обя-вилъ на всички и всѣкому, че женитбата по-губила таланта му, че му било невъзможно да работи въ задушена стая лице съ лице съ гладното си семейство, че тукъ му не идатъ на ума нѣсни и музика и че, най послѣ, му е било писано такова нещастие. Той, като че ли, и самъ се е увѣрилъ въ справедливостта на своитѣ плак-вания. Като че ли той нещастенъ, загиналъ талантъ търсеше външенъ случай, върху който да ствари всичкитѣ си песимолуки, всич-китѣ си бѣдствия. Да повѣрва въ ужасната ми-сълъ, че той е загиналъ за винаги за искуст-вото, той не можеше. Той съ трѣпки се борше, като съ зълъ духъ, съ това ужасно убѣждение, и най послѣ, когато дохождаха минути и той отваряше очитѣ си, той чувствуваше, че е го-товъ да изобезумѣе отъ ужасъ. Той не можеше тъй лесно да се разувѣри въ това, което тел-кова време е съставело живота му и до послѣд-ната си минута той мислеше, че не е още изгубена минутата. Когато го посѣтеше сж-меннето, той се придаваше на пиянство, което, съ своитѣ обезобра-ни чада, разгневаше скръбта му. Най послѣ, може би, и самъ да не е зна-

ХРОНИКА.

— Подирь Балчикъ, най-послъ и лие Варненци се пробудихме, се опожнихме, почувствувахме въ сърцата си оная отрова, пуцана въ българския организъм от редъ години от онова човѣшко изчадие, което се нарича грѣцко правителство, грѣцка патриаршия, изобщо грѣкъ и на 3 април т. г. се събрахме да протестираме противъ тѣхния варваризмъ надъ беззащитния българинъ въ Турция. Още въ сѣбота бѣ подпеченъ позивътъ на нѣколко граждани за свикване митингъ. Определенъ бѣ часътъ 10 пр. пл. По плещадтъ прѣдъ общинското управление почнаха да се прибиратъ хората на групи на групи. Митингътъ бѣ откритъ отъ варненскитъ адвокатъ г. Перелинговъ, подиръ него говори г. Н. Драгулевъ и най-сетне г. Н. Къневъ. Тѣ описаха на кратко положението на българитъ въ турско и зверствата, които грѣцкитъ разбойнически чети наедно съ турцитъ вършатъ надъ тѣхъ. На митинга се взе слѣдната резолюция:

„Варненскитъ граждани, днесъ 3-й априлий 1903 год., събрани на многолюденъ митингъ, по поводъ звѣрствата на грѣцкитъ чети върху беззащитнитъ наши сѣнародци въ Македония, слѣдъ изслушване речитъ на ораторитъ,

Р ѣ ш и я :

1. Изказватъ своето дълбоко възмущение къмъ подлата грѣцка нация, която подъ закрилата на турската власт, организира разбойнически чети, за изстребление на беззащитнитъ българи въ Македония;

2) Молятъ правителството да употреби всичкитъ възможни сръдства, за да се прѣкрати това масово изстребление на нашитъ сѣнародници въ Македония;

3) Молятъ правителството да вземе такива мѣрки противъ грѣцката търговия и грѣцкитъ поданици въ България, които ще враждуватъ повилелитъ грѣци;

4. Апелиратъ къмъ всички българи да се силотатъ въ едно тѣло за защита на нашитъ сѣнародци въ Македония;

5. Натоварватъ бюрото да образува комисия за събиране помощи за пострадалитъ Българи отъ грѣцкитъ звѣрства.

Прѣдседател на бюрото: Перелинговъ

Членове: { Н. Къневъ
Дж. Георгиевъ
Д-ръ Златаровъ
Д-ръ Бакърджиевъ

— Варненскитъ клонъ на дружеството „Червения Кръсть“, съ съдѣйствието на г. г. офицеритъ отъ тукашния гарнизонъ се готви да даде балъ на 18 того въ помещението на „Военния клубъ“ въ полза на сѣщото дружество.

Като се знаятъ цѣлитъ, които прѣследва това дружество и тѣхното значение, надѣемъ се, че варненци ще се отзоватъ на поканата му за бала и ще докажатъ че тѣ сж не скжпятъ, когато се касае за едно учреждение, което трѣбва да помага на нашитъ братя и сипове.

— На 1. априлъ една благочестива християнка отива въ сѣборната църква да се черкува, като запесла и запалила прѣдъ иконата свѣщъ, направени дома ѝ. Единъ отъ свѣщеницитъ взема свѣща отъ свѣтлника и съ яростъ я захвърля запалена прѣзъ главитъ на молящитъ се християни, като по най-грубъ начинъ нахокалъ жената. Нанстина, че, за по-голямъ приходъ на църквитъ, у насъ е забранено правенето и продаването свѣщи другадъ навънъ отъ църквитъ, но това не може да даде право на христовия служителъ вътрѣ въ храма му да се обръща така грубо къмъ тѣзи, които сж отишли на молитва въ църквата. Когато всички християни трѣбва да се отличаваме съ кротостъ, каквато е проявитъ наврѣдъ сѣнителя, колко по вече трѣбва да я проявяватъ неговитъ служители. Въместо да се прави скандалъ въ храмътъ, не щѣше ли да е по-добъръ съ кротостъ да се каже на тая християнка, че трѣбва за въ бжда-

ще да си взема свѣщи отъ църквата като се остави свѣщницата да гори прѣдъ иконата. Такива постъпки сж отъ естество да накаратъ хората да охладяватъ къмъ църквата.

— Въ градътъ ни пристигна театралната трупа на г. М. Икономовъ и се установява за нѣколко дена тукъ. Прѣзъ сѣденето си въ Варна ще даде нѣколко прѣдставления въ зала „Съединение“. Въ градътъ ни сж дохождали различни трупи и сж хранили Варненци съ различни блудкави и лошо играни пиеси. Г-лъ Икономовъ е старъ труженникъ на театра и Варненскитъ граждани и граждани ще видятъ сега дѣйствително актьорски сили, на сцената до колкото разбира се, позволява обстановката на салона. Отъ репертуара и игранитъ роли ще се разбере що значи театръ.

— По распореджанието на Варнен. Районенъ Инспекторъ по земледѣлието и отраслитъ му, се откриха два практически курса единъ за земледѣлницъ по овощарството и пчеларството, а другъ само по овощарството. Първиятъ бѣ откритъ за земледѣлци и любители, а втория само за старшитъ и младши капитопери.

Първия курсъ се откри на 21 мартъ и трая до 27 сжщи; бѣ посѣтенъ отъ 146 души, отъ които 58 на общински сръдства, 16 унтеръ-офицери и войници отъ квартирующия тукъ полкъ и останалитъ 72 на свои разноски. 38 души показали отличенъ успѣхъ и бѣха награ-

дени съ овощарски инструменти и дрѣвчега отъ самото управление на инспекцията, а на останалитъ се раздадохъ инструменти, купени на общински сръдства. Курсътъ за капитоперитъ трая отъ 1 до 5 априлъ и бѣ посѣтенъ отъ 46 души. Както еднака така и другия курсъ сж отъ голѣмо значение и добръ правъ г. Бързакъвъ че нарежда такива курсове. До колкото знаея тая зима имаше и други курсове по разнитъ отрасли на земледѣлието. Тѣзи курсове иматъ по голѣмо значение отъ голитъ проповѣди.

МЛЪЧНО БРАШНО

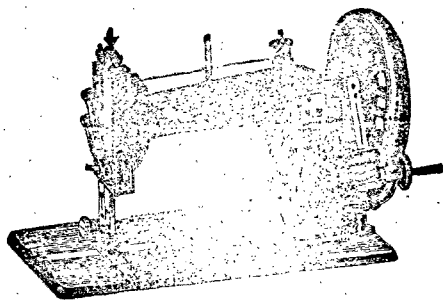
NESTLE

ПЪЛНА ХРАНА ЗА ДѢЦА

сѣдържа най-доброто швейцарско мѣлко.
Продава се въ всички аптеки и дрогерии
5-48 въ България.

МАШИНИ ЗА ШЕВЪ ДОБРИ И ЗВТЕНИ.

При горнитъ условия върваме, че клиентитъ ни ще оставатъ вичаги доволни.

Микаелъ С. Набадаиянъ (Чичекчиоглу).

ул. „Балтаджийска“ № 233.

едъ колко му е била необходима жена му въ такова врѣме. Това е било живо прѣдставление и дѣйствително, мой пастрокъ едва що се не побъркалъ съ идеята, че когато погребѣ жена си, която го погубила, всичко ще трѣгне въ редътъ си. Бедната ми майка го не разбрала. Като настояла мечтателка, тя не можаше да повесе и първата крачка на враждебната дѣйствителност: тя стана буйна, жлъчна, свадлива, всѣка минута се караше съ мъжа си, който намѣрваше нѣкакво удоволствие да я мъчи и непрестанно тя го караше на работа. По слѣпотата, неподвижната идея на пастроктъ ми, неговата лудория го правяха почти безчеловѣченъ и безчувствителенъ. Той само се смѣеше и се заклѣ да не похваща цигулката до като не умрѣ жена му, което ѝ каза съ жестока откровеностъ. Майка ми, която и до самата си смъртъ го любеше страстно, безъ да глѣда на всичко това не можеше да понесе такъвъ животъ. Тя стана вѣчно-болна, вѣчно-страждуща, живѣеше въ непрѣкъснати терзания и, освенъ всички тая скръбъ, тя се грижеше и за всичката къщна прѣхрана. Тя почна да готви лстие и отъ начало отвори дома гостилница за проходящитъ. Нъ мъжъ ѝ мъчливката ѝ земаше всичкитъ пари и тя биваше принудена да праца празни сѣдлнитъ на тѣзи, за които работеше. Когато ни посѣти Б., ти се занимаваше съ пране и прѣбоядисване на стари, вѣхти дрѣхы. По тозъ начинъ ний отъ тукъ отъ тамъ прѣкарвахме на тавана си.

Сиромашията на нашето семейство порази Б. — Слушай, ти все небивалица говоришъ, каза той на пастроктъ ми, — гдѣ е тука убития талантъ? Ти те храни, а ти що правишъ тука?

— Нищо! отговори пастрокъ ми.

Нъ Б. не знаеше всичкитъ бѣдствия на майка ми. Мъжъ ѝ довеждаше въ дома цѣли общества отъ разни лудетини и тогава какво не е било!

Б. дълго убѣждава своя пръвъ другаръ; най-послъ му каза, че ако не иска да се поправи, въ нищо не ще му помогне; безъ заблудки му каза, че не ще му дава пари, защото ще ги пропие и най-послъ го помоли да изсвири нѣщо, за да види какво може да направи зарадъ него. Когато пастрокъ ми отиде за цигулката си, даваше на майка ми пари, нъ тя ги не зема. Пръвъ пътъ въ живота ѝ се случва да ѝ се дава милостиня! Тогава Б. ги даде на мене, и бѣдната жена се зали въ сълзи. Пастрокъ ми донесе цигулката, нъ по първо поиска ракия, като каза че безъ това не може да свири. П. оводиха за ракия. Той ни и се разходи. — Азъ ще ти изсвири нѣщо, то е собствено, но другарски, каза той на Б. и извади изъ подъ комода единъ диобелъ, нападналъ съ прахъ тетрадь.

— Всичко това съмъ съмъ писалъ, каза той, като показваше на тетрада. — Сега ще видимъ! Това, братко, не сж вашитъ бални!

Б. мъчливо прѣгледа нѣколко страници;

послъ разгъна ногитъ, които посеще съ себе си и помоли пастрока ми да остави настрана собственото си съчинение, и да изсвири нѣщо отъ това, каквото той бѣ донесълъ.

Пастрокъ ми се много обиди, нъ като се боеше да не изгуби повото покровителство, той изпълни заповѣдта на Б. — Тукъ Б. видя, че първия му другаръ дѣйствително сѣ много занимавалъ и че въ врѣме на тѣхната раздѣла, той много е придобилъ, макаръ и да се хвалеше, че отъ като се е оженилъ не е земалъ въ рака инструмента. Струваше да се погледне на майчината ми радостъ. Тя гледаше на мъжа си и отново се горѣеше съ него. Добрия Б. некрепно се зарадва и се рѣши да му намѣри работа. Той тогава имаше голѣми връзки и немеленно почна да моли и прѣпоръчва своя бѣденъ другаръ, като взе прѣдварително отъ него дума, че ще се владѣе хубаво. Между това той го облечи по-хубаво на свои разноски и го поведи при нѣкои извѣстни лица, отъ които е зависело това мѣсто, което той искаше да му се даде. Работата е въ това, че Ефимовъ се надуваше само на думи, нъ, както се виждаше, сж голѣма радостъ прие прѣдложението на стария си другаръ. — Б. разказваше, че го е било срамъ за лѣстенията и за униженитъ поклонъ, съ които пастрокъ ми се старалъ да го привлече, като се е боялъ да не би нѣкътъ да изгуби благорасположението му. Той разбра, че него го поставятъ на хубавия пътъ и даже прѣ-

СТЪКЛАРНИЦА

„КАРАКО“

ЕЛИАСЪ КАРАКО и БРАТЪ,

ПРОДАЖБА НА ЕДРО И НА ДРЕВНО

(главенъ складъ въ ЦАРИГРАДЪ съ кло-
нове въ ВАРНА И БРУСА)

Извѣстяваме на Варненскитѣ граждани,
че магазина ни въ ул. „Цариградска“, № 238
е снабденъ съ модерни стъклени произведе-
ния, фаянсови, порцеланови и сини сѣдове,
най-нова система лампи и пр. пр.

— домашни потребности. —

Който посети магазина ни ще се убѣ-
ди, че у насъ ще намѣри

— най-износни цѣни. —

15 15

ОБУЩАРСКА РАБОТИЛНИЦА

— на —

— ПЕТРЪ ВЕРГИЕВЪ —

II уч. улица „6 Септемврий“
въ ВАРНА.

приематъ се поръчки за изра-
стване по вкусъ разни дамски,
жъжки и дѣтски обува отъ пър-
вокачествени Американски и
Французки материали.

продажба на разни лакове и бои.

ЦѢРЬ ЗА МАЗОЛИ.

Цѣли умѣрени, работа акуратна.

На ученицитѣ се прави отетжка.

ЯВНА БЛАГОДАРНОСТЪ

Подписаният чръзъ настоящето си из-
казвамъ както отъ мое име, така и отъ
името на моитѣ доверители, най голѣмата
си благодарностъ къмъ Американското
Застрахователно Дружество за животъ
НЮ-ЙОРКЪ за гдѣто въ най скоро време
ни исплати чръзъ мѣстния агентъ г. нъ
Н. Ямнитцевъ освѣтъ застрахованата
сума отъ лв. зл. 10.000 и внесената премия
отъ лв. зл. 346 или вѣнчекъ лв. зл. 10 346
за която сума бѣше застрахованъ покой-
ния ФЕРДИНАНДЪ Ф ХОРИНЕКЪ.
Като така то въ случая смѣя да похваля
неговата акоратностъ.

Гр. Габрово, 15 Октомври 1904

Антонъ Хоринекъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 1304.

На основание постановлението на I
Варнен. Миревъ Сѣдия отъ 23 Октом-
врий 1904 год. съ което се разрешава
продажбата на недвижимитѣ имоти при-
надлежащи на покойния Димитър Тодо-
ровъ отъ гр. Варна, обявявамъ, че отъ
последното двукратно публикуване на-
стоящото въ единъ отъ мѣстнитѣ вѣст-
ници въ продължение на 31 дни съ пра-
во на даване въ 24 часа 5% ще про-
давамъ публично: 1) Едно лозе отъ 4
декара въ мѣстността „Балъль-Дере“,
между сѣдби: Иванъ Ризовъ, Христо
Бояджиевъ, Саватинъ Димитровъ и нѣтъ
първоначална цѣна 100 лева и 2) Една
лива отъ 24 декара въ мѣстността
„Къзъ-Чешмо“, при сѣдби: сѣщата
чешма, гора и нѣтъ първоначална цѣна
180 лева

Желаящитѣ да купятъ имота могатъ

да прѣглеждатъ книгата по продажбата
и да наддаватъ вѣски присѣствень денъ
и часъ въ канцеларията ми.

гр. Варна, 6 Апрель 1905 г.

1—2 III сѣд. н-въ: Н. Ангеловъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1305

На основание постановлението издаде-
но отъ II Варн. Мир Сѣдия на 21 Де-
кемврий 1902 год., утвърдено отъ Варнен.
Окр. Сѣдъ. съ опредѣление № 750/903
год. съ което разрешава да се продадѣтъ
на публиченъ търъгъ недвижимитѣ имоти
останали отъ покойната Руса Стоянова,
находящи въ землището на с. Бѣлево а н-
женно: Една двуетажна къща построена
отъ дървенъ материалъ и керничъ, по-
кривъ керемиденъ състояща отъ четире
етажа и единъ дюкянъ на долни етажъ к-
метра 72 съ двора—Ясакъ отъ 2530 кв.
метра сѣдби: нѣтъ, Доб. Нидѣлковъ, Пе-
тръ Стояновъ и Маринъ Добревъ. Всички

на да пие. Най-послѣ му се намѣри мѣсто
оркестра на театра. Той издържалъ хубавъ
литъ, защото въ продължение на единъ
сечень трудъ, той завърна всичко, което бѣше
убилъ въ година и половина сѣсение, обѣ-
лъ се, че и запабрѣлъ ще се занимава и ще
е исправенъ и гоченъ въ новитѣ си обязанности.
Положението на нашето семейство никакъ
се подобри. Настроукъ ми не даваше на майка
ни стотинка отъ платата си, вѣнчекъ изхар-
че самъ, вѣнчекъ испиваше и издаше съ по-
ѣ си приятели, които бѣха цѣла тѣла. Той
водѣше прѣимущественно съ театралнитѣ слу-
тели, съ челоуѣцитѣ отъ хора, съ допѣлнитѣ
актори, съ една речъ съ такива хора,
съ които можеше да първенствува, и избѣ-
пе истиноталантливитѣ хора. Той успѣ да си
чели между тѣхъ особено уважение, и вѣски
тъ имъ разправяше, че той е не признатъ
овѣтъ, че е съ великъ талантъ, че го погубила
за му и че, най-сегитѣ, тѣхния капелмайстеръ
по не разбира отъ музиката. Той се смѣше
всички артисти отъ оркестра, на избора на
житѣ, които изваждатъ на сѣбната и най-
ѣ на авторитѣ на свиренитѣ опери. Най-
ѣ той почналъ да говори за нѣкаква си
а теория на музиката, съ една дума дотѣгналъ
цѣлия оркестръ, скаралъ се съ другаритѣ
съ капелмейстера, бѣше грубъ къмъ начал-
ото си, спечелилъ бѣ репутация на обезпо-
телъ, лошъ и ведно съ това най-ничтоженъ

челоуѣкъ, и дойде до тамъ, щото стапа за
всички петърини.

И дѣйствително твърдѣ странно е да гле-
данъ такъвъ челоуѣкъ, такъвъ лешевъ, безпо-
лѣзенъ и небреженъ музикантъ, че е съ такива
огромни претенции, съ такова самохвалство,
че толкова се пери и съ такъвъ резекъ тонъ.

Всичко се свърши съ това, че настроукъ
ми се скара съ Б., измислилъ най-скверна сѣлет-
ния, най-мръсна клѣвета и я пушалъ за очевидна
истина. Слѣдъ половина година вѣнчки му се на-
ситили въ оркестра за безпорядъчното му служе-
ние, за невнимателното му изпълнение на обязан-
ността му и петрезвото му повѣдение. Нѣ той не
изгуби тѣй скоро своето мѣсто. Скоро го видѣха въ
първитѣ му прѣцали, защото по здравитѣ му дрѣхы
бѣха испродадени и заложени Той почна да ходи
при първитѣ си съслуживци, безъ да гледа да ли
се благодарни отъ такъвъ гостъ, разпрѣскалъ
сѣлетни, бѣбралъ небивалици, оплаквалъ се отъ
положението си, и викаше вѣскиго да види зло-
дѣйката му жена. Разбира се, намираха се слу-
шатели, намираха се и такива хора, които на-
мираха удоволствие, като папояваха изгненния си
другаръ, да го каратъ да имъ бѣбри вѣскакви
небивалици. При това той вѣскога говорилъ
остро и умно, и прѣпѣлваше речта си съ ядо-
вита жлъчь и разни цинически нападъки, които
се правели на извѣстенъ родъ слушатели. Него
го считаха за нѣкакъвъ си полудялъ смѣхо-
творецъ, когото е приятно да слушашъ, когато

си безъ работа, като ти бѣбри. Обичали и да
го дразнятъ, като говорели прѣдъ него за нѣ-
кой си невопритѣгнать цигуларъ. Като слушалъ
това, Еримовъ се промѣнялъ въ лицето, боялъ се,
разпитвалъ кой е дошелъ, и кой е той новъ
талантъ и тозъ-часъ почналъ да ревнова славата
му. Както се вижда отъ тогава се почна на-
стоящото му систематическо умоуѣбъркване,
неговата неподвижна идея въ това, че той е най-
пръвъ цигуларъ поне въ Петербургъ, но че той
е гонимъ отъ сѣдбата, обиденъ, по разни ин-
триги не разбралъ и се намѣрва въ неизвѣст-
ностъ. Последното даже го лѣстеше, затуй че
има такива характери, които твърдѣ обичатъ да
се считатъ за обидени и угнетени, да се оплак-
ватъ за това въ слухъ или пѣкъ да се утѣша-
ватъ тихичката, като се покланятъ на неприз-
натото си величие. Той знаеше на прѣсти вѣсч-
китѣ петербургски цигуларъ и споредъ него, той
ненамираше ни въ одного съперника на себе си.
Тѣзи, които знаяха добръ музиката и които
свираха не по-принуждение, а съ обичъ къмъ
нея, като познаваха Еримова, обичаха да го-
воритъ при него за нѣкой извѣстенъ талант-
ливъ цигуларъ, за да го накаратъ да поше да
говори за себе си. Тѣ обичаха неговата злъчностъ,
ядовититѣ му бѣлѣжки, обичаха неговитѣ за въ ра-
бота и умни пѣща, които той казваше, като кри-
тикуваше своитѣ мнѣни съперници. Често пати
го неразбѣха, въ затуй пѣкъ бѣха убѣдени, че
никой въ свѣта не би могълъ тѣй ловко и въ та-

изобщо оцѣвени за 500 лв. Продажбата ще почне следъ двукратното публикуване настоящето въ вникъ „Извѣстникъ“ ще продължава 31 дни и въ 24 часа съ правонадаване 5%.

Желающитѣ да купятъ имота могатъ да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да надаватъ всѣки присъственъ денъ и часъ въ канцеларията ми.

г. Варна, 6 Априлъ 1905 г.
1—2 III сжд. п-въ Н. Ангеловъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1136

За удовлетворение иска на Транда-филъ Димитровъ по издадения изпълнителенъ листъ № 4569 отъ 16 Сврий 1896 год. на II Варнен. Мир. Сждъ, противъ Димитъръ Димитровъ отъ с. Джаферлий за 6480 лева и др. обявявамъ, че отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ единъ отъ мѣстнитѣ вѣстници и въ продължение на 31 дни съ правонадаване въ 24 часа 5% ще продавамъ публично:

1) Нива отъ 163 декара мѣстността „Мужерли“, цѣна 200 л. 2) Нива отъ 54 декара мѣстността „Ямачъ-тарла“ 60 л. 3) Нива отъ 6 декара мѣстността „Дѣлчо Бунаръ“ 100 л.

Желающитѣ да купятъ имота могатъ да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да надаватъ всѣки присъственъ денъ и часъ въ канцеларията ми.

г. Варна, 31 Мартъ 1905 г.
1—2 I-I сжд. II въ: Н. Ангеловъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 987

На основание опредѣлението на Варнен. Окр. Сждъ отъ 18 Ф-рий 1898 год., съ което се разрешава продажбата на недвижимия имотъ принадлежашъ на покойния Георги Йвевъ отъ г. Варна, обявявамъ, че отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ единъ отъ мѣстнитѣ вѣстници и въ продължение на 31 денъ съ правонадаване въ 24 часа 5% ще продавамъ публично:

Едно лозе находяще се въ Варненскитѣ лозя, мѣстността „Соукъ Суларъ“ отъ 7476 кв. метра, мѣжду съседни: Общинска гора, Колю Велевъ, пѣтъ, Коста Дижовъ, града и общинска хавра.

Първоначалната оцѣнка 300 лева.
Желающитѣ да купятъ имота могатъ да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да надаватъ всѣки присъственъ денъ и часъ въ канцеларията ми.

г. Варна, 22 Мартъ 1905 г.
2—2 III сжд. п-въ: Н. Ангеловъ.

Печатница Н. Глушковъ С-ие — Варна

Курсъ на Бълг. Народна Банка. за 7/VI/1905 година.

	продава съ злато	инкас. въ злато	Ажно
	лв. ст.	лв. ст.	
Росия кн. рубл.	100 267 —	266 75	
„ фр. ал.	100 120 20		
Австр. кн. флор.	100 104 95	104 87	
„ франк. ал.	100 100 15		
Герм. марка	100 123 05	122 95	
„ франк. ал.	100 120 20		
Франция	100 100 10		
Франц.	100 100 10		
Белгия	100 —		
Италия	100 —		
Швейц.	100 —		
Италия	100 —		
Англ. за лир. стер.	1 25 19	25 17	
„ фр. ал.	100 100 20		
Турц. 1 лир. турск.	22 90	22 88	
„ фр. ал.	100 100 15		
Романия фр. ал.	100 100 50		
Сърбия	100 100 30		
Банкноти Анг., Фр., Герм. Белг. и Шв. спор.			

Наполеонъ у Виена кронн 19'08

Прод. сребро сръбно злато съ 1—0%
Куп. „ „ „ „ 1.25— „

ВАРНЕНСКА ТЪРГОВСКО-ИНДУСТРИАЛНА КАМАРА.

БЮЛЕТИНЪ

За продаденитѣ храни отъ кола въ Варненск. Житно Тържище
на 6 Априлъ 1905 год.

№ по редъ	Видъ на храната	Срѣдната цѣна на хектолитръ		Либри	Кило-грамми	Числото на колата	Всичко козко хектолитри съ продадени
		лева	ст.				
1	Жито	10	80	58	74356	49	294
2	Колосъ	—	—	—	—	—	—
3	Ечмикъ	6	67	44	56408	7	42
4	Мисиръ	7	14	59	75638	7	42
5	Овесъ						
6	Просо						
7	Бобъ 100 килогр.						
8	Ръжъ						
						63	378

Ажно 1%.

ТЪРГОВСКО-ИНДУСТРИАЛНА КАМАРА ВАРНА.

№ 182

Варна, 6 Априлъ 1905

Год. III.

Официаленъ Дневенъ Бюлетинъ

Въ продажбитѣ отъ КОЛА — либрата се разбира срѣднъ, също и цѣнитѣ срѣдни и въ лева ср.

Видъ на храната	Произхож да отъ станция	Количество на ватонитѣ	Либри	Продажба въ ХКД. или % кр.	Продажена цѣна въ лв. ал.	Продавачъ	Купувачъ	Посрѣдници	Бѣлѣжки
Зимница	Попово	1 57 3/4	ХЛ	11 22 1/2	А. В. Христовъ	А. С. Коенъ	М. Хрисостому и С-ие		
„	Каспичанъ	1 57	„	11 15	В. х. Пѣйчевъ & С-ие	„ „ „	„ „ „		
Ржъ	Асеново	1 —	%	11 40	Дво „Бждащностъ“	Син. Х. Дионис.	Бойчевъ, Ксантовъ и С-ие		
Зимница	Шуменъ	1 56 1/2	ХЛ	10 75	М. Иерохама и Син.	А. И. Ашеръ и С-ие	х. Панако, Теодориди и С-ие		Влавиново
Зимница	Попово	1 59	ХЛ	11 45	Н. Епчевъ и С-ие	Сиакал. и Асер.	Цачевъ и Самуелъ		
„	„	1 57 1/2	„	10 85	„ „ „	„ „ „	„ „ „		
		6							
		Кола							
Жито	—	87	58	ХЛ	11 —	Въ житното тържище прод. отъ Б. т. м.			
Колосъ	—	—	—	„	6 75				
Ечмикъ	—	11	44	„	7 83				
Кукурузъ	—	12	59	„	—				
Овѣсъ	—	—	—	„	—				
Просо	—	—	—	„	—				
		110							

Курсъ на сръбното въ пиятата:

Купува ср. 101.15 за 100 ал.

Провава „ 101.— „ 100 „

кава омирица карикатура да изобрази съврѣменнитѣ музикални знаменитости. Даже и самитѣ артисти, надъ които той тъй се насмиваше, малко се бояха отъ него, затуй защото знаѣха неговата ядовитостъ, съзнаваха сж въ справедливостъ на неговитѣ сжждения въ този случай, когато трѣбваше да се хули. Нѣкакъ бѣха привикнали да го виждатъ въ коридора на театра и задъ кулиситѣ. Служителитѣ го пропушаха, като необходимо лице и той бѣ станалъ нѣкакъвъ си домашенъ Терситъ. Тоя му животъ се продължи нѣщо около двѣ или три години; въ най послѣ той имъ догѣгна и въ тая си роль. Послѣдвало формално изгнание и, въ послѣднитѣ двѣ години отъ живота си, пастрокътъ ми като че ли бѣ потъналъ въ водата и вече никдѣ го не виждаха. Впрочемъ Б. го срѣщнахъ два пѣти, въ въ тъмънъ жалкъ видъ, щото състраданиято още единъ пѣтъ зело върхъ въ него надъ отвращението. Той го повикалъ, въ пастрокъ ми се обидѣлъ и като се присторилъ, че нищо нечува, похлупилъ до очитѣ си старата си омачката шапка и прѣминѣлъ край него. Най-послѣ сутрѣшната въ единъ голѣмъ празникъ доложили на Б., че е дошелъ да го поздравя първия му другаръ, Ефимовъ. Б. излѣзалъ при него. Ефимовъ билъ пиянъ, почналъ да се поклани твърдѣ-низко, почти до краката си, нѣщо си бѣбралъ и упорствувалъ да влезе

въ стаята. Смисльта на неговата постѣпка била тая: гдѣ можемъ ний, безталантитѣ хора, да се видимъ съ такива знатности, каквито стевий; за насъ, малкитѣ хора, е доволно и ласкейското мѣсто, за да можемъ да поздравяваме съ празника: да се поклонимъ и да си отидемъ. Съ една дума всичко било мазно, глупаво и отвратително лошо. Отъ тогава Б. го невидѣлъ твърдѣ-дълго врѣме, почти до самата катастрофа, чрезъ която се свърши тоя печаленъ, болѣзненъ и дѣтински животъ. Той се свърши по страшенъ начинъ. Тая катастрофа е тѣсно свързана не само съ първитѣ ми, дѣтински впечатления, но и съ цѣлия ми животъ. Ето по какъвъ начинъ се случи тя . . . Но първо съмъ дѣлжна да обясня какво е било моето дѣтинство и какво бѣше за мене тоя човекъ, който толкова мъжательно се е огазилъ въ първитѣ ми впечатления и койго бѣ причина за смъртта на бѣдната ми майка.

II

Азъ почнахъ да се помня твърдѣ късно: едва отъ десетата си година. Незная защо, всичко, което се е случавало въ мене до тая ми възраст, не е оставило въ мене никакво ясно впечатление, за което сега би могла да си вспомня. Но отъ половината на деветата си година азъ помня всичко, което ставаше всѣки денъ тъй

ясно, като че ли бѣ се случвало вчера. Истинъ азъ си припомнямъ нѣщо и отъ това, което бѣше се случвало по-рано, нѣ твърдѣ не ясно всѣкога горящото кандило въ тъмния жѣл прѣдъ старата икона; послѣ, какъ единъ кон ме ритна на улицата, отъ което както ми разказваха отпослѣ, съмъ лѣжала три мѣсеца; още какъ, въ врѣме на болѣдуването си, се събудихъ при майка си, съ която спѣхъ ведно, и изврѣнѣжъ се уплашихъ отъ болѣзненитѣ си сънища отъ нощната тишина и отъ скребуцаието на минитѣ въ кюшего и треперяхъ отъ страхъ цѣлата нощ, като се згѣвахъ подъ покривката но не смѣяхъ да събудя майка си, отъ което заключавамъ, че отъ нея съмъ се бояла повече, отъ всѣкакъвъ другъ страхъ. Но отъ тая минута когато азъ отведѣхъ почнахъ да се съзнавамъ се развивахъ бързо, неочидано и много съврѣменно недѣтински впечатления ми станавъ странно достѣпни. Всичко стана ясно огрѣдѣ ми и твърдѣ скоро ми ставаше всичко понятно. Врѣмето, отъ което почнахъ хубаво да се помня остави въ мене рѣзко и скръбно впечатление тава впечатление отпослѣ се повтаряше и разтеше всѣки данъ: то хвърли тъменъ и страшенъ колоритъ на всичкото ми врѣме приживно при родителитѣ ми, а ведно съ това — и на всичкото ми дѣтинство.

(сгѣдѣ)